

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΨΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσια » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσι. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπήν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ.

Εἰδοποιούνται οἱ Κύριοι Μέτοχοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουνίου πληρώνεται ὁ ἐτήσιος τόκος τῶν 5 0/0, ἧτοι Δραχμαὶ 25 ἐπὶ ἐκάστης μετοχῆς (ἀφαιρέσει τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου), διὰ τὸ ἔτος 1878, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ τοκομεριδίου τούτου, δεόντως ἐξωφλημένου.

Αἰ πληρωμαὶ γίνονται

Ἐν Ἐρμούπολει, παρὰ τῷ Κεντρικῷ Γραφεῖω τῆς Ἑταιρίας.

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ ἐκεῖ Ὑποδιευθύνσει.

Ἐν Πάτραις, Κερκύρα καὶ Κεφαλληνίᾳ παρὰ τοῖς ἐκεῖ Πρακτορείοις.

Ἐν Ἐρμούπολει, τῇ 7 Μαΐου 1879.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας).

Ἐγκύκλιος Βάδδινγκτων.

Ὁ α' Ἐθνοφύλαξ ἐν τῷ τῆς παρελθούσης Πέμπτης φύλλῳ αὐτοῦ ἐδημοσίευσε μετάφρασιν τῆς γαλλικῆς ἐγκυκλίου ἔχουσαν οὕτω

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9/21 Ἀπριλίου 1879.

Τὰ ἀπὸ τοῦ 13ου πρωτοκόλλου τοῦ ἐν Βερολίῳ Συνεδρίου ἀπορρέοντα ζητήματα, ἐγένοντο τελευταίως ὑποκείμενον κατ' εὐθείαν διαπραγματεύσεων, μὴ ἀποληξασῶν δυστυχῶς εἰς ἀποτέλεσμα. Κατὰ Ὀκτώβριον, ἐζητήσαμεν παρὰ τῶν δυνάμεων νὰ εὐδοκῆσῃ νὰ παρέμβωσιν ἐν Κων/πόλει, ὅπως ἡ Πύλη παράσχη κατ' ἀρχὴν τὴν σαφῆ προσχώρησίν της εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος διευθέτησιν τῶν ὄριων καὶ συναίνεσιν εἰς τὸν διορισμὸν ἐπιτρόπων, ἐπιτετραμμένων νὰ μελετήσῃ μετὰ τῶν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τοὺς ὅρους τοῦ νέου ὀριογράμματος (tracé). Ἡ Πύλη προσιδοποιήθησα περὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ διαθήματος τούτου καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ προλάβῃ δι' ἐκουσίας πράξεως τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ, ἀπεφάσισε νὰ προσέλθῃ εἰς σχέσεις ἀμέσους μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀθηνῶν. Ἀμφότερα δὲ τὰ μέρη

διώρισαν τοὺς οἰκείους ἐπιτρόπους, οἵτινες ἀκολούθως συνήλθον ἐν Πρεσβείᾳ.

Ἀλλὰ μόλις ἤρξαντο αἱ διαπραγματεύσεις καὶ σπουδαῖαι δυσχέρειαι ἀνεφάνισαν. Οἱ Ἕλληνες ἐπίτροποι, ἐπικαλούμενοι τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, προσεπάθησαν νὰ παραστήσῃ τὸ ὀριογράμμα τοῦ 13 πρωτοκόλλου, ὡς τὴν ἀναλλοίωτον βᾶσιν πάσης συνεννοήσεως, οἱ δὲ συνάδελφοι αὐτῶν ὀθωμανοὶ διημισηθήτησαν τὴν ὑποχρεωτικὴν αὐτοῦ ἰσχὺν καὶ ἐδήλωσαν ὡς ἀναπόφευκτον τὴν ἀναζήτησιν ἐτέρου ἐδάφους συζητήσεως. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης οἱ ἀντιπρόσωποι ἀμφοτέρων τῶν κυβερνήσεων ἐφάνησαν διαχωριζόμενοι ἐπὶ ζητήματος θεμελιώδους, ὅπερ ἔπρεπε μετ' ὀλίγον νὰ συνεπάγῃ τὴν ἀποτυχίαν τῶν συνδιαλέξεων.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν οἱ ἐπίτροποι τῆς Πύλης ἀνεκοίνωσαν τὴν 19 Μαρτίου, πρὸς διευθέτησιν τῶν ἑλληνικῶν μεθορίων, ὀριογράμμα, καθ' ὃ ἐλαμβάνετο ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Βῶλου σημεῖον τι ὀρισθησόμενον, καὶ καταλήγον εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀσπροποτάμου· οἱ Ἕλληνες ἐπίτροποι παρετήρησαν, ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη οὐδόλως ἀνταπεκρίνετο εἰς τὰς ὑποδείξεις τοῦ συνεδρίου, καὶ ὅτι ἔχοντες ὀδηγίαν νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τούτου, ἔκρινον ἀδύνατον τὴν ἐξακολούθησιν τῶν διαπραγματεύσεων, αἵτινες διεκόπησαν τὴν ἡμέραν.

Τοιαύτη εἶναι ἡ περίληψις τῶν γεγονότων, ἅτινα ἐπιστοποίησε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως ἀπαιτήσῃ ἐκ δευτέρου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 24 τῆς συνθήκης τῆς 13 Ἰουλίου, τὴν μεσολάβησιν τῶν δυνάμεων. Τοῦ συνεδρίου δηλώσαντος τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἤθελον κατορθώσῃ τὴν πρὸς ἀλλήλα συμφωνίαν, τὰ πράγματα δὲν ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν ἐλπίδα ταύτην. Ἡ ἐνέργεια ἐπομένως τῆς Εὐρώπης φαίνεται καθαρῶς διαγεγραμμένη. Αἱ σκέψεις, αἵτινες πρὸ ὀκτώ μηνῶν ὑπηγόρευσαν αὐτῇ νὰ μὴ ἀμελήσῃ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, οὐ μόνον δὲν ἀπώλεσαν τὸ παράπαν τὴν ἰσχὺν των, ἀλλ' ἐπιβάλλονται σήμερον ἰδιαιτάτως εἰς τὴν πρόνοιαν αὐτῆς. Ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου διατελεῖ ἐν πλήρει ἐκτελέσει καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ οὐσιώδη μέρη, καὶ μετ' ὀλίγον θελεῖ λάβει τὴν ὀριστικὴν αὐτῆς κύρωσιν, διὰ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ῥωσικῶν στρατῶν, τῶν κατεχόντων εἰσέτι τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμανίαν. Εἶναι δὲ περιττὸν νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν μέριμναν, τὴν παρακολουθοῦσαν τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ταύτης. Ἀλλ' ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῶν μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος σχέσεων ἠδύνατο νὰ περιπλέξῃ ταύτην, εὐρ

νοῦσα τὸ θέατρον τῶν ταραχῶν, ἃς ἡ πρόνοια τῶν Δυναμέων σπεύδει νὰ προλάβῃ. Καθ' ἡμᾶς λοιπὸν πρέπει ν' ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀθηνῶν, καὶ νὰ ἐπιληφθῶμεν ἄνευ βραδύτητος τῶν προβλημάτων τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀπορρέοντων. Τὸ συνέδριον ἐνόησε νὰ λύσῃ τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ὅρια κακῶς ὀρισθέντα διεγείρουσι περιοδικῶς μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν. Ἡ Πύλη δὲν ἀνεγνώρισεν ἤδη διὰ τῶν προτάσεών της, τὴν ἀρχὴν τῶν θυσιῶν, ἃς ὀφείλει ὑπὲρ τῆς ἐδραϊώσεως τῆς εἰρήνης. Ἀπαιτοῦμεν δὲ παρ' αὐτῆς σήμερον βῆμα πρὸς τὰ πρόσω, ἥτοι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων, τῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ 13 πρωτοκόλλῳ. Μέχρι τοῦδε ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία ἐσυζήτησαν περὶ τῶν συμφερόντων αὐτῶν ἐν θεάτρῳ ἀπωτάτῳ, καὶ μετὰ τῆς ἀρχικῆς διαφωνίας τῶν γνωμῶν αὐτῶν.

Ἐξαντληθείσης τῆς διαδικασίας ταύτης, πρέπει ἤδη ν' ἀναζητήσωμεν ἑτέραν. Ἡθέλομεν λοιπὸν προτείνει ὥστε αἱ διαπραγματεύσεις νὰ μετατεθῶσιν ἐν Κων/πόλει, ἐν τῷ κέντρῳ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνεργείας, δυναμένης νὰ ἐπεμβαίη εἰς τὸ ἐξῆς πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐπιτυχίας τῶν διαπραγματεύσεων, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους αὐτοῦ τοῦ 24 τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου. Αἱ εἰς Δυναμίς αἱ συναινέσασαι ν' ἀναλάβωσι τὸ βῆμα τοῦτο, δύνανται λοιπὸν νὰ συμφωνήσωσιν ὅπως ἀνακοινώσωσι τῇ Ἑλλάδι τὴν παραδοχὴν τῆς αἰτήσεως αὐτῆς καὶ διὰ διαθήματος συγχρόνου νὰ προσκαλέσωσι τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη νὰ διορίσωσι πληρεξούσιους, ὅπως ἐπαναλάβωσιν ἐν Κων/πόλει τὰς διαπραγματεύσεις ὡς πρὸς τὴν μεσολάβησιν δὲ, τὰ ὑπουργεῖα δύνανται ν' ἀναθέσωσιν τὴν ἐνάσκησιν αὐτῆς τοῖς παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ ἀντιπροσώποις αὐτῶν, συνερχομένοις ἐν συνέδριῳ (reunis en conférence).

Σὰς παρακαλῶ ν' ἀναγνώσητε τὴν παροῦσαν κτλ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΩΝ.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία Ἀλεξανδρείας

Χωρίον Σαμπᾶ, 3/15 Μαΐου.

Φίλιπτε κύριε . . .

Τὰ τῆς δικησῆς μας λεπτομερῶς μανθάνετε ἐκ τοῦ τύπου. Σήμερον πρόκειται νὰ σὰς ἐκθέσω τραγικὸν συμβᾶν, ἀφορῶν τὸν συμπολίτην μας Θεοσύβουλον Ἀλεξίου, υἱὸν τοῦ κ. Κυριακοῦ Ἀλεξίου, κατ' αὐτὰς λαθὸν χώραν ἐνταῦθα. Ὁ περὶ οὗ ποίκειται νέος διέμενον ἐνταῦθα, χάριν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καταστήματός των. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐξῆλθεν εἰς κινήγιον μόνος, καὶ ἀπεμακρύνθη ἔξω τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου μας εἰς μέρος, ὅπερ πραγματικῶς ἔχει ἀφρονον κινήγιον, οἷον τρυγῶνας καὶ ἄλλα λιμναῖα πτηνά. Καθ' ὁδὸν ἀπάντησεν ἄραβας, πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐξεληθόντα, ὅστις τῷ προσεφέρθη ὡς ὄδηγός. Οὕτω συμβαδίζοντες ἐφθασαν εἰς τὰς ἄγκυρας τοῦ Νείλου, ὅπου ἐντὸς θάμνων καὶ ἄλλων παροχθίων δένδρων ἤρξαντο κινηγοῦντες. Ὁ ἄραψ παρατηρήσας ὅτι ὁ Ἀλεξίου ἔφερεν ὠρολόγιον, διενόηθη, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ὑστέρων, νὰ τὸν δολοφονήσῃ καὶ γείνη οὕτω κύριος τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῆς λοιπῆς αὐτοῦ ἀποσκευῆς. Ὁ ὅπως δὲ εὐχερῆστερον ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του, προέτρεπεν αὐτὸν νὰ βραδίξῃ τὴν παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ Νείλου δένδρῳ στοιχίαν, αὐτὸς δὲ ἔμενε πρὸς τὰ ἔξω. Καθ' ὁδὸν ἀπάντησαν πέντε ἄλλοις ἄραβας, ὧν οἱ τρεῖς μεθ' ὅπλων κινηγετικῶν, οἱ ἄλλοι ἤρχοντο ἐκ τῆς ἐναντίας διευθύνσεως ἀρκετὸν ἔχοντες, οἱ τρεῖς ἤρχοντο ἐκ τῆς ἐναντίας ἀντήλλαξε λόγους τινὰς ὁ συνοδείου κινήγιον. Μετὰ τούτων ἀντήλλαξε λόγους τινὰς ὁ συνοδείου τὸν Ἀλεξίου, ἀλλὰ τί ὠμίλησαν οὗτος δὲν ἀντελήφθη. Ὁ Ἀλεξίου τότε ἠθέλησε νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ, καθόσον ἦτο

ἤδη μεσημβρία, καὶ ἐσκέπτετο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδιον. Ἀλλ' ὁ συγκυνηγός του τὸν ἀπέτρεψεν, εἰπὼν, ὅτι ἤδη, ὅτε ἐφθασαν εἰς μέρος καλὸν διὰ θήραν, ἔπρεπε νὰ μείνωσιν ὀλίγον διὰ νὰ κάμωσι καὶ αὐτοὶ ἀρκετὸν κινήγιον. Ὑπήκουσε καὶ καθήσας ὑπὸ παχῆαν σκιάν ἀνεπαύθη ὀλίγον. Μετὰ τοῦτο ἐγερωθὲς εἶδεν αἰρῆς νὰ διέρχεται ἄνωθεν αὐτοῦ μέγα πτηνόν, ὅπερ πυροβολήσας ἐφόνευσε. Τὴν αὐτὴν ὥραν ἐσκόπευσε καὶ ὁ ἄραψ ἕτερον, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐφόνευσε. Ἐνῶ δὲ ἐπλήρου τὸ ὄπλον του ἐκ νέου, ὁ Ἀλεξίου παρετήρησεν αὐτῷ ὅτι ἡ γόμοσι εἶναι ὑπερβολικῆ. Ἐκεῖνος δὲ ἀπεκρίθη ὅτι τοιαύτη ἀπαιτεῖται, ἵνα κτυπήσῃ τις ἐπιτυχῶς μέγα πτηνόν. Ἀλλὰ μόλις ἀπεμακρύνθη αὐτοῦ ὀλίγα βήματα, καὶ ὁ ἄραψ σκοπεύσας κατὰ τῶν νώτων ἐκένωσε κατ' αὐτοῦ τὴν μίαν κάναν. Κτυπηθεὶς ὁ Ἀλεξίου ἔπεσε πρηνῆς καὶ τὸ ὄπλον τοῦ ἐξέφυγε τῶν χειρῶν. Ὁ ἄραψ νομίσας ὅτι ἐφονεύθη δὲν προσῆλθεν ἀμέσως ἐπὶ τὸ θῦμά του. Ὅτε ὅμως εἶδεν αὐτὸν κινούμενον καὶ ἔρποντα ἵνα ἀρπάξῃ τὸ ὄπλον του, τότε ὀρμήσας ἐσκόπευσε αὐτὸν διὰ τῆς ἄλλης κάνης κατὰ κεφαλῆς, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην μίαν κίνησιν τοῦ Ἀλεξίου συνετέλεσε νὰ διαφύγῃ τὸ κτύπημα. Ἠγέρθη τότε θελήσας νὰ σκοπεύσῃ τὸν δολοφόνον, ἀλλ' οὗτος διὰ μέσου τῶν πρκακισμένων θάμνων ἐτρέπη εἰς φυγὴν. Μετὰ τοῦτο συνελθὼν ἐκ τῆς ταραχῆς του καὶ τὰς ἰδίας δυνάμεις συγκεντρώσας ὠχυρώθη ὀπισθεν κορμοῦ δένδρου καὶ ἀνέμενον ἐφ' ἱκανὸν χρόνον τὸν δολοφόνον. Ἀλλ' οὗτος ἐγένετο ἄφαντος, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον ἐγίνωσκεν ἐκ προηγουμένης ὁμιλίας ὅτι ὁ ἔλλην κινήγιος ὑπῆρξε στρατιωτῆς τοῦ πυροβολικοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ βεβαίως κάλλιστα ἐγίνωσκε νὰ λογαριασθῇ μετ' ἐνός δολοφόνου. Οὕτως εἶχεν, ὅτε βραδίσας μέχρι τοῦ σιδηροδρόμου, εὖρος ζῶόν τι ἐφ' οὗ ἀνάβας ἔρθασεν εἰς τὸ χωρίον μας. Βύθῳ δὲ τηλεγραφικῶς ἐμήνυσεν εἰς τὸν ἀδελφὸν του Μηλτιάδην νὰ ἔλθῃ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ, καὶ αὐτὸς ἤτην ἐπιούσαν κατήλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὅπου νοσηλεύεται καὶ εἶναι ἤδη ἐκτὸς κινδύνου, καθόσον τὰ κινηγετικὰ σφαιρίδια ἀκίνδυνον ἐπὶ τῶν νώτων τῷ ἐπήγαγον βλαβῆν. Ἦδη καταγίνεται ἡ ἐξουσία πρὸς σύλληψιν τοῦ κακούργου, ὅστις, χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῶν προϊσταμένων του κ. Διτσακῆ καὶ Δούκα, θὰ συλληφθῇ, καθόσον ἦτο ἀγροφύλαξ ἐκεῖνου τοῦ μέρους καὶ θὰ λάβῃ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κακίας του.

Τὸ περιστάτικόν τοῦτο ἐβράβυνα νὰ σὰς γράψω, καθόσον ἦτο ἀνάγκη νὰ γείνη δι' ἐπιστολῶν πρῶτον γνωστόν εἰς τὴν αὐτοῦ πατρικὴν οἰκογένειαν τοῦ παθόντος. Ἦδη, ὅτε τοῦτο ἐγνώσθη, καὶ ὅτε ὁ τραυματισθεὶς οὐδένα διατρέχει κίνδυνον, δύνασθε νὰ τὸ δημοσιεύσῃτε. — Γράψατέ μοι τί γίνεται ὁ κ. Κυτριλάκης ἐν Χίῳ, καὶ ἂν μανθάνετε παρ' αὐτοῦ τὰ τῆς πατρίδος

ΑΡΙΣΤΕΙΑΝΗΣ ΚΟΤΣΙΦΑΚΗΣ.

Πένθος βαρὺ κατακαλύπτει ἀπὸ τῆς παρελθούσης δευτέρας τὸν εἰκὸν τοῦ ἀξιολόγου συμπολίτου ἡμῶν κ. Κωνσταντίνου Κοτσιφάκη, ἀποστερηθέντα τὸν πολυτιμώτατον τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τὸν ΑΡΙΣΤΕΙΑΝΗΝ ΚΟΤΣΙΦΑΚΗΝ. Ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας διακρινόμενος ἐπὶ χρηστότητι καὶ φιλομαθείᾳ, δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ ἐμπορικὸν στάδιον, εἰς ὃ πάντες οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ εὐδοκίμως ἐπεδόθησαν, ἀλλ' ἐραστής τῶν ἐπιστημονικῶν παιδεύσεων γενόμενος, ὁ πολύκλαυ-

στος Ἀριστείδης, μετέβη εἰς Ἀθήνας, ἔνθα εὐδοκίμησας εἰς τὸ στάδιον τῶν Ἀσκληπιαδῶν καὶ διδάκτωρ ἀναγορευθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς Παρίσιον, καὶ μετὰ τριετείς σπουδὰς, μετ' ἃς καὶ ἡ Γαλλία τὸν βαθμὸν τοῦ διδάκτορος τῷ ἀπένευεν, ἐπαῆλθεν εἰς τὴν πατρικὴν ἀγκάλην κατὰ τὸ 1867, καὶ ἐνόησε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει λιαν ἐπιτυχῶς τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο διεκρίθη μεταξὺ τῶν συναδελφῶν του ὡς ἐπιστήμων, καὶ παρὰ πάντων ἠγαπᾶτο διὰ τὴν εὐγενῆ πρὸς πάντας καὶ ἀβρόφρονα συμπεριφορὰν του. Ἔιχε πολλὰς ἀρετάς, ὧν ὑψίστη ἦν ἡ εὐφορία τοῦ καθήκοντός του ἐκπλήρωσις, ἡ δὲ κοινοτάτη, ἡ καὶ καθιστῶσα αὐτὸν τοῖς πᾶσιν ἀγαπητὸν, ἦτο ἡ ἀφιλοκεοδὴς καὶ πρόθυμος πρὸς τοὺς ἀπόρους συμπολίτας του συνδρομή. Ἦγεν ἤδη τὸ 38 τῆς ἡλικίας του ἔτος, ὅτε προσεβλήθη πρό τινας ὑπὸ καρδιακοῦ νοσήματος, καθ' οὗ ἡ ἐπιστήμη δὲν κατίσχυσεν. Ἔβασε λοιπὸν καὶ μετὰ μακρὰν καὶ ἐπώδυνον βίασαν ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἐν μέσῳ τῶν χρυσῶν τοῦ βίου ἐλπίδων, ἐν μέσῳ τῶν γλυκῶν τοῦ μέλλοντος ὁνείρων. Τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ, τετιμημένον διὰ τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ τοῦ τάγματός τῶν ἱπποτῶν, ἐτίμησε προσκόντως ἡ δημοσία δύναμις, ὃ δὲ κληρὸς ἔκ πληθὸς ἀπέριου λαοῦ, ἐν οἷς διεκρίνοντο ἅπαντες οἱ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐπίσημοι, ἔοι προέχοντες πολῖται, ἀξιοπρεπέστατα κηδεύσαντες τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, τὸν συνώδυσαν μέχρι τοῦ τελευταίου τῆς ἀνθρωπίνης ματαιότητος ἀσύλου. Ὁ δικηγόρος κ. Βοκοτόπουλος ὠμίλησεν ἐπὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ συγκινητικῶν ἐπισημειῶν, ἔλεγεν δὲ ἐπὶ τοῦ τάφου ὃ νεκρὸς τῆς πόλεως ἡμῶν ποιητὴς κ. Μιχ. Α. Ζώρης. Ἐκπληρώσαντες ἐν καθήκον ὑπὲρ ἑνὸς τῶν πολυτίμου συμπολίτου, δεόμεθα ὅπως ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἀναπαύσῃ τὴν φιλόκωρον αὐτοῦ ψυχὴν ἐν σκηναῖς δικαίων, παραμυθῆσθαι δὲ τοὺς ἀξιολυπῆτους γονεῖς του καὶ τοὺς οὐλιστον διὰ τὴν στέρησιν αὐτοῦ θρηνοῦντας ἀδελφοὺς του.

Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή Σύρου.

ΦΡΑΣΙΑ ΠΕΡΓΑΜΙΝ.
ΧΡΗΣΤΗ ΧΑΙΡΕ

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὑπάρχει ἐπὶ ἀναγλύφου πλ. 0.46 ἐν κακῇ καταστάσει εὐρισκομένου καὶ τέχνης οὐκ καλῆς, παριστώμενος γυναῖκα ἐπὶ κλίνης κατακεκλιμένην καὶ ἐπερειωμένην ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος, τὴν δὲ δεξιάν ἐπὶ τοῦ δεξιῦ γόνατος στηρίζουσα· παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς κἀθίεται ἑτέρα γυνὴ ποδῆρη χιτῶνα περιβεβλημένη (ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἐλλείπει), ὑπὸ δὲ τὴν κλίνην παῖς πρὸ σκίμποδος. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο εὐρίσκεται ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ Ἐρμουπόλεως.
Α. Μ. Κ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἀύριον τὴν 10ην Π. Μ. ὦραν ἐν τῷ Ναῶ τοῦ ἁγίου Νικολάου θέλουσι δώσῃ τὸν νενομισμένον ὄσκον ἐνώπιον τοῦ κ. Νομάρχου Κυκλάδων ὃ κ. δήμαρχος καὶ πάντες οἱ ἐπὶ αὐτὸν δημοτικοὶ ἄρχοντες, μετὰ δὲ τὴν ὀρκωμοσίαν θέλει γεῖνῃ ἡ ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων εἰς αὐτὸ τὸ δημοτικὸν καθίδρυμα.

— Ἀποκαλοῦντες ἐπιτυχῆ καὶ προνοητικὸν τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου Ἐρμουπόλεως γενόμενον διορισμὸν τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Κυριακοῦ Ἀλεξίου, ὡς βιβλιοφύλακος τῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ Σύρου δημοτικῆς βιβλιοθήκης, πεποιθήμεν ὅτι ὁ διορισθεὶς ἐπαρκῶς θέλει ἀνταποκριθῆ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ διορισμοῦ του.

— Ἐνετάλημεν παρὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος κ. Γεωργίου Ἀπεργῆ νὰ δηλοποιήσωμεν, ὅτι ἀπὸ τῆς 25 Ἀπριλίου ἔπαυσε νὰ συνεργάζεται μετὰ τοῦ συναδέλφου του κ. Γεροντάκη, καὶ ἤδη ἐργάζεται μόνος του, οἱ δὲ ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωσιν αὐτῷ δικαστικὰς παργγελίας δύνανται νὰ τὸν ζητήσωσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῶν δικηγόρων κ. κ. Ἰ. Ἀλεξοπούλου κ. Γ. Γεράρδου.

— Συνεπεῖα διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου, οἱ ἐνταῦθα διαμένοντες ἔθνοφύλακες ἀνεχώρησαν σήμερον εἰς Χαλκίδα χάριν τῶν αὐτόσε γενικῶν γυμνασίων.

— Ὁ ἐν Πάτρεις τυπογράφος καὶ βιβλιοπώλης κ. Β. Σκοπούλος ἐκδίδει κατ' αὐτὰς ὑπὸ τὸν τύπον μυθιστορικῆς πλοκῆς καὶ τὸν ἀφελῆ τίτλον: ΤΑ ΚΑΤ' ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΚΛΕΑ, πρωτότυπον συγγραφήν, περιλαμβάνουσαν, μετὰ τῶν ποικίλων φυσικῶν καὶ ποιητικῶν καλλονῶν καὶ τοῦ ἀλτιος τῆς ἀστείότητος, τὰ πλεῖστα τῶν μυσηρίων τῆς αὐλῆς τοῦ Ὀθωνος, συγγραφείσαν ὑπὸ τοῦ προσφιλοῦς ταῖς πᾶσι ποιητοῦ, τοῦ ἀειμνήστου Παναγιώτου Φωτιάδου, Κυπαρισίου.

Τὸ πόνημα σύγκειται ἐξ ἑπτὰ μικρῶν τόμων χειρογράφου, ἀπαριστώντων τρεῖς πλήρεις τόμους τυπογραφικοῦς εἰς ὄσον. Ἡ τιμὴ ἑκάστου τόμου, ἐξ εἴκοσι τυπογραφικῶν φύλλων, ὠρίστη εἰς φράγκα τέσσαρα. Συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Πανόπη»,

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐκ τῆς εἰς Ὀλυμπίαν ἐκδρομῆς αὐτοῦ.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἡ Νομαρχία ἐκοινοποίησεν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ ἐκλογή τοῦ δήμου Ἀθηναίων ἐπεκρίθη διὰ τε τὸν δήμαρχον τοῦ δημοτικοῦ παρῆδρου καὶ συμβούλους.

— Ἡ ἐν Ἀθήναις πρεσβεῖα τῆς Αὐстро-Ὀγγαρίας, κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὀγγρικῶ ὑπουργείου, βαθυτάτην ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἀπὸ ὧν ἡ Ἑλληνικὴ κοινωμία συνεισέφερεν ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ τῆς ἐν Σεγεδίν πλημμύρας, μὴ ὑστερήσασα καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην εἰς ἐκπλήρωσιν ὑπερτάτου καθήκοντος ἐπιβαλλομένου αὐτῇ ὑπὸ λόγων φιλανθρωπίας πρὸς λαὸν δεινὰ παθόντα ἐκ τοῦ ἐπισιχθέντος ἀπαισίου ἐκείνου συμβάντος.

— Πολλὰ ἐλέγοντο περὶ διαλύσεως τῆς βουλῆς κατ' αὐτὰς. Ἀλλ' ἀποτυχόντος τοῦ σχεδίου τούτου τῆς κυβερνήσεως, ἦν οἱ φίλοι αὐτῆς διαδίδουσιν ἐλευθέρως ὅτι τὰ περὶ βουλευτικῶν ἐκλογῶν δὲν δύνανται νὰ κοινοποιηθῶσι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς γινομένης ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ βουλευτικὴ περίοδος θὰ διανύσῃ πλήρη τὸν τετραετὴ κύκλον τῆς.

— Ὁ ὑφηγητὴς τῆς θεολογίας κ. Ἰγνατίος Μοσχάκης ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν Ἑκκλησιαστικῶν Λόγων κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν, μάλιστα ἠθικῶν, πρὸς εὐρυτέραν διάδοσιν καὶ κατίσχυσιν τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν παρ' ἡμῖν. Οἱ λόγοι οὗτοι εἶνε οὕτω συντεταγμένοι, ὥστε οὐ μόνον εἰς τοὺς ἱερακλήρμας καὶ τοὺς κληρικοὺς ἐν γένει νὰ χρησιμεύωσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα χριστιανὸν νὰ ᾖν διδακτικὸν ἀνάγνωσμα. Τὸ βιβλίον θ' ἀπαρτίσῃ σειρὰν ἐκ 4—5 τόμων, ὧν ἕκαστος ἐκ φύλλων τυπογραφικῶν 20—25. Ἡ ἱερά Σύνοδος δι' ἐγκυκλίου τῆς συνιστᾷ τὴν συγγραφήν ταύτην εἰς τοὺς κατ' ἐπαρχίας ἐπισκόπους, καὶ λοιποὺς κληρικοὺς.

— Εἰς τὸ ἐν Ἐλευσίνι τῆς Ἀττικῆς γνωστὸν ἀτμοκίνητον ἑλαιοτριβεῖον τῶν κ. κ. Χαριλάου καὶ Ῥάλλης προσετέθη καὶ ἐργαστήριον Σαπωνοποιίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν Γαλλίᾳ ὁμοειδῶν ἐργαστηρίων, ἐν ᾧ ἐργάζονται γάλλοι τεχνῖται ἐπίτηδες μεταπεμθέντες. Ἡ σύστασις τοιαύτου καταστήματος, παράγοντος σάπωνα καλῆς ποιότητος τοῦτοστιν

ἀμιγῆ πάσης ὕλης καταστροφούσης τὰ τε ὑφάσματα καὶ τὰς χεῖρας οὐχ ἦντον δὲ καὶ τὰ βαλάντια, παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ συντελέσῃ κατὰ τὸ ἐνὸν εἰς τὴν βελτιομένην τελειοποίησιν τῆς βιομηχανίας ταύτης· καὶ παρ' ἡμῶν. Οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀριστοστάτου Σαπυνοποιοῦ ὑπόσχονται ὅτι ὁ ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἐξαγόμενος σάπων θὰ ἔχη πάντα τὰ συστατικά τοῦ καλοῦ σάπωνος καταβαλλομένης πρὸς τοῦτο τῆς δαύσης· προοχῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διαφόρων ὑδάτων καὶ τὴν τεχνικὴν παρασκευὴν αὐτῶν. Ὑπὲρ τῆς προόδου τοιοῦτου καταστήματος· πᾶς τις εὐχεται ἐνθέρως.

(Κρημυρί).

— Τὴν προπαραλθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τοῦ πρωτοδίκου κ. Κωνσ. Δραγοῦμα μετὰ τῆς πρωτοτόκου θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου διευθυντοῦ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς Βαλσαμάκη.

— Ἐξεδόθη τὸ ἕκτον φυλλάδιον τοῦ Περιδικίου *Φοιβίου* ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Ἰω. Πύργου. Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο περιοδικὸν θαροῦντες συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν καὶ ἰδίως εἰς τοὺς οἰκογενειάρχας, καθόσον περιέχει ὕλην ὠρελιμωτάτην προχείρων ἱατρικῶν γνώσεων. Περιεχόμενα τοῦ 3-κτου φυλλαδίου εἶναι· α) περὶ τόπων, β) περὶ θρησκευτικῆς νηστείας ὑπὸ ἔποψιν ὑγιεινῆς, γ) περὶ νηπίων, δ) περὶ φαρμακίου, ε) πρόχειρος φαρμακολογία, ς) πρόχειροι φαρμακευτικαὶ οὐρασίαι, ζ) περὶ μυρεψικῆς ἢ οἰκιακῆς οἰκονομίας καὶ παντοῦ.

— Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς συστάσεως τοῦ ἔθνικοῦ Πανεπιστημίου ἦτοι ἀπὸ τοῦ 1837 μέχρι τέλους τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1877—78 ἐμαθήτευσαν ἐν αὐτῷ ἐν ὧν 8,424 φοιτηταί, ἐκ τῶν ὁποίων 304 τῆς θεολογικῆς σχολῆς, 3,409 τῆς νομικῆς, 2,696 τῆς ἱατρικῆς, 1,595 τῆς φιλοσοφικῆς καὶ 420 τῆς φαρμακευτικῆς. Ἐκ τούτων ἔλαβον πτυχία 3,129.

— Τὸ ἑλληνικὸν κράτος διαιρεῖται ἤδη εἰς 366 δήμους, προστάθησαν δὲ καὶ ἀνεκκηρύχθησαν ὑποψήφιοι, ὅπως ἐκλεχθῶσι δήμαρχοι, δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ παραπληρωματικοὶ τοιοῦτοι 11,615 πολῖται, ἐξελέχθησαν δὲ 7,962.

— Φιλόπονος καὶ νοήμων τεχνίτης Τεργεσταῖος, ὁ ἐπιπλοποιὸς Γεζῆς ἐξέβηκεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὸν θαυμασμὸν τοῦ δημοσίου ἀριστα κατεργασμένα ἐπιπλα ἐνὸς κοιτῶνος, συγκαίμενα ἐκ μιᾶς κλίνης μετὰ σκιάδος, ἐνὸς θιβανίου, ἐνὸς πλυντήριου, ἐνὸς καθρέπτου, ἐνὸς γραφείου, ἐνὸς ἀνακλιντήριου, σκιμπόδων κτλ. Ἐντὸς ἡμισεαίας ὥρας τὰ ἐπιπλα ταῦτα κατατέμνοντα εὐχερέστατα εἰς μύρια τεμάχια καὶ κατατίθενται ἐντὸς τῆς κλίνης, ἥτις πάλιν περικλείεται ἐντὸς ξυλίνης θήκης ἐχούσης μῆκος δύο μέτρων καὶ πλάτος ἐνός. Ἡ ἐφευρέσις αὕτη δύναται νὰ καταστῇ χρησιμωτάτη εἰς τοὺς μεταβάλλοντας συχνάκις τόπον διαμονῆς ἢ ταξιδεύοντας εἰς μέρος, εἶθα ἑλλείπουσιν αἱ ἀνέσεις τοῦ πεπολιτισμένου βίου.

(Νεῖα Ἰδέαι).

— Καὶ δευτέρα ἐγένετο διαδήλωσις ἐν Ἰωαννίνοις ἐξ εὐκαιρίας τῆς ἐορτῆς τοῦ βασιλέως. Μέγα πλῆθος συνῆλθε τὴν 23 ἡξάντος πρὸ τοῦ ἑλληνικοῦ προξενεῖου ζιτωκραυγάζον ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἡ στρατιωτικὴ δύναμις ἐπλησίασεν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐπιδείξεως, ἀλλὰ δὲν προέβη εἰς βίαια μέτρα κατὰ τοῦ πλῆθους, περιορισθέντος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς δυνάμεως εἰς παραινέσεις. Ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Λόντος, ἀποῦ νύχταριστῆσε τὸν λαόν, συνεβούλευσε αὐτῷ, ἵνα διαλυθῇ ἐν ἡσυχίᾳ, οὕτω δ' ἐν εὐφημίαις ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια.

— Ἐπίσης καὶ ἐν Ἀρτῇ ἐγένετο διαδήλωσις τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους.

— Περὶ τοῦ νέου δανείου ἢ «Ν. Ἡμέρα» ἔγραψε τὰ ἐξῆς· «Καθῆκον ἀπροσωπολήπτου φιλοπατρία· ἐπιβάλλει ἡμῖν

νὰ δηλώσωμεν, ὅτι πολλοὺς ὁμογενεῖς ἠκούσαμεν παραπονομένους κατὰ τῶν ὄρων, ἐφ' οἷς ἐξεδόθη τὸ νέον ἑλληνικὸν δάνειον ἐν Παρισίαις, καὶ διατεινομένους ὅτι τὸ ὄρελος, ὁπερ ἐπεφύλαξαν ἑαυταῖς αἱ ἀναλαβοῦσαι τὴν ἐπιχείρησιν Τράπεζαι, εἶνε τοσοῦτον ὑπέρογκον, ἢ δὲ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ, ὅπερ θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ταμεῖα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἐκδόσεως τοσοῦτο μεγάλη, ὥστε ἡ συμμετοχὴ ἀποβαίνει ἀσύμφορος εἰς τὸ πολὺ δημόσιον, ἠναγκασμένον νὰ λάβῃ τὰς μετοχὰς εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως».

— Ἡ ἐν Λονδίῳ συστάσα ἑταιρεία πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀριθμῆ ἤδη πλείστου· καὶ ἐπιφανεστάτου ἑταίρου, ὧν ἡ ἑτησίαι εἰσφορὰ ὠρίσθη ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰς μίαν λίραν στερλίαν. Ἐκ τῶν ἑτέρων μνημονεύμεν τὸν δούκα Ἀργύλ, τὸν ἐπίσκοπον Λιγκολνίας, τοὺς ἀρχιερατικούς· ἐξάρχους τοῦ ἀγίου Παύλου καὶ τῆς Οὐεστμινστέρας, τὸν σὶρ Κάρολον Τρεβολιάν, τὸν σὶρ Θόμψων, τὸν σὶρ Δίλκε, τὸν σὶρ Λούδοκ, τοὺς καθηγητὰς Βλαίικ, Κέλβιν, Σπύ, Μαχάφου, Ἰέβ, Ρόλεστον, Ἀκλανδ, Φάουλερ, Οὐάαρδ, Μοῦνρο, Φέργουσον, τὸν κ. Φρήμαν, τὸν ποιητὴν Βροῦνιγκ, τὸν κ. Τύκερμαν καὶ ἄλλους. Γραμματεὺς τῆς ἑταιρίας εἶναι ὁ κ. Γεώργιος Μακμίλαν.

— Κατὰ τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ ἄννασα τῆς Ἀγγλίας ἔπεμψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν σουλτάνον, δεῖγμα τῶν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν ἐπικρατουσῶν φιλικῶν σχέσεων παρέχουσα. Ὁ κ. Λαγιαρδὸς ἐπέδωκεν αὐτοπροσώπως τῷ σουλτάνῳ καὶ εἰκόνα τῆς ἀνάσσης παριστανόμενης ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν παρασῆμων καὶ τῆς στολῆς ἣν φέρει ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἡμέραις.

— Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Πετροπόλεως» ἔλαβε τηλεγράφημα ἐξ Ἀρχαγγέλλου τῆς βορείου Ῥωσσίας, ὅτι τὴν 22 Ἀπριλίου ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας τῆς πόλεως ταύτης ὀνόματι Πιοδρόβσκις εὐρέθη φονευμένος δι' ἐγχειριδίου ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Πλησίον τοῦ πτώματος εὐρέθη χάρτης ἐφ' οὗ ὑπῆρχον γεγραμμένα τὰ ἐξῆς. «Ὑπὲρξες Πολωνοί, ἀλλ' ὑπῆρξες πλέον σκληροὶ διὰ τοὺς ἐνταῦθα ἐξορίστους Πολωνοὺς· ἀπὸ τὸν σκληρότερον δῆμιον ῥώσσον. Ἀπόθανε, σκύλε, διότι δὲν εἶσαι ἄξιος νὰ ζῆς μετὰ τῶν ἀνθρώπων.»—Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6/18 Μαΐου. — Ἡ «Γαλλικὴ Δημοκρατία» λέγει, ὅτι αἱ περὶ τῆς διακανονίσεως τοῦ νέου ἑλληνικοῦ συνόρου διαπραγματεύσεις θ' ἀρχίσωσιν ἐν Κων/πόλει περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου. Αἱ δυνάμεις θὰ ἐνεργήσωσι συλλήβδην ἐν εἶδει συνδιασκέψεως· αἱ ἀποφάσεις θὰ ληφθῶσιν ὁμοφώνως.

Πᾶσαι αἱ δυνάμεις συγκατετεθησαν ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7/19. — Ὁ μαρκήσιος Σαλισβουρῆ καταθέτει ἐν τῇ βουλῇ τῶν λόρδων τὴν περὶ Ἑλλάδος διπλωματικὴν ἀναπαύρισιν, τὴν συμπεριλαμβάνουσαν καὶ τὴν γνωστὴν ἐγκύκλιον τοῦ κ. Βυδδινγκτῶνος περὶ τῆς μεσολαβήσεως τῶν δυνάμεων ἐν τῷ ἑλληνοτουρικῷ ζητήματι.

Ὁ σὶρ Νορθκῶτ ἐπιβεβαίωσεν ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων, ὅτι ἐτέθησαν ἤδη αἱ βάσεις τῆς μετὰ τοῦ Ἀργανιστᾶν εἰρήνης.

Τὰ ἄρθρα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» καὶ τῆς «Γαλλικῆς Δημοκρατίας», τὰ ψέγοντα τὴν πολιτικὴν τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος ἐνεποίησαν σπουδαῖαν ἐντύπωσιν ἐν Λονδίῳ· καὶ αὕτη ἡ «Σημεία», ἢ ἄχρι τοῦδε ἐχθρῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα διακειμένη, ἀναγκάζει νῦν τὴν ἀνάγκην τῆς διακανονίσεως τῶν ἑλληνοτουρικῶν συνόρων κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ βερολινεῖου συνεδρίου.